

U s t a w a

z dnia 31 marca 1922 r.

o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich.

Art. 1. Profesorowie zwyczajni szkół akademickich otrzymują uposażenie równe uposażeniu urzędników państwowych stałych IV stopnia służbowego, zaś profesorowie nadzwyczajni — uposażenie, równe uposażeniu urzędników państwowych stałych V stopnia służbowego wedle ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), o ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień.

Art. 2. Oprócz uposażenia, określonego art. 1, profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni otrzymują dodatek naukowy, który stanowi osobną część uposażenia i oblicza się w sposób, określony dla dodatków drożyznianych do płacy zasadniczej z tą zmianą, że mnożna jest o połowę niższa.

Dodatek naukowy wlicza się do podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych w takim stosunku, w jakim wlicza się w myśl art. 49 ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 466) przypadający do płacy zasadniczej dodatek drożyzniany.

Art. 3. W wyjątkowych wypadkach może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać wybitnym specjalistom, powołanym na podstawie umowy do pełnienia czynności profesorskich wynagrodzenie wyższe od uposażenia, unormowanego niniejszą ustawą.

Art. 4. Adjunkci, kustosze, prosektoży, konstruktorzy i obserwatorowie otrzymują uposażenie urzędników państwowych VII stopnia służbowego wedle postanowień ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429).

Dodatek za wysługę lat i studja wyższe otrzymują od chwili nominacji.

Ponadto może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznać osobisty dodatek naukowy, wynoszący 50% dodatku drożyznianego, przysługującego danemu adjunktowi, kustosowi, prosektorowi, konstruktorowi i obserwatorowi.

Art. 5. Asystenci starsi otrzymują uposażenie urzędników państwowych VIII stopnia służbowego wedle postanowień ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429).

Dodatek za wysługę lat i studja wyższe otrzymują od chwili nominacji.

Asystenci młodszy (demonstratorzy, elewi) otrzymują za spełnianie czynności wynagrodzenie stosownie do postanowień art. 8. Ponadto może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznać osobisty dodatek naukowy, wynoszący 50% dodatku drożyznianego, przysługującego danemu asystentowi starszemu.

Liczba asystentów, pobierających ten dodatek, nie może przekraczać 10% ogólnej liczby asystentów wszystkich wyższych zakładów naukowych.

Art. 6. Postanowienia ogólne, zawarte w artykułach 6, 7, 8 i 9, oraz postanowienia przejściowe ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) mają zastosowanie również do profesorów szkół akademickich z tą zmianą, iż profesorom zwyczajnym i nadzwyczajnym zalicza się przy wymiarze dodatku za wysługę lat całkowity czas służby, spędzony w charakterze profesora lub pomocnika naukowego w polskiej szkole akademickiej.

Art. 7. Normy poborów niestających i ubocznych, djet i kosztów przesiedleń oraz podróży służbowych, dodatków reprezentacyjnych i dodatków funkcyjnych za kierownictwo określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 8. Normy wynagrodzeń za czynności asystentów młodszych (demonstratorów, elewów), czynności zastępcze, wykłady i ćwiczenia, dla których nie istnieją odrębne katedry, oraz lekcje lektorów określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Ustawą niniejszą objęci są profesoria i pomocnicze siły naukowe szkół akademickich, wyliczonych w art. 111 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 72 poz. 494). Rada Ministrów będzie władna poszczególne postanowienia ustawy stosować do funkcjonariuszów tych państwowych szkół o charakterze więcej niż średnim, które nie są zaliczone do szkół akademickich.

Do czasu wydania osobnej ustawy, normującej pobory pracowników w państwowych instytucjach naukowych, Rada Ministrów będzie władna zrównać pobory tych pracowników z poborami analogicznych pracowników szkół akademickich.

Art. 10. Zastępcom profesorów i pomocniczym siłom naukowym, pobierającym uposażenie według ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu profesorów, innych wykładających i pomocników naukowych w państwowych szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 65, poz. 432), przysługuje prawo zatrzymania tego uposażenia aż do końca okresu nominacyjnego, względnie do chwili rozwiązania stosunku służbowego na Innej drodze, o ile w ciągu trzech miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy złożą władzy asygnującej oświadczenie w tym kierunku.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrowi Skarbu.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r. Z dniem tym tracą moc postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu profesorów, innych wykładających i pomocników naukowych w państwowych szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 65, poz. 432), o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów

i
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski